

KHAN proti Německu (č. 38030/12)

Rozsudek z 23. dubna 2015

Bezprostřední vyhoštění stěžovatelky z Německa do Pákistánu poté, co byla odsouzena za neúmyslné zabití. Stěžovatelka je pákistánského původu, momentálně žijící v Německu. Do Německa přijela v roce 1991 spolu se svým manželem, který získal statut uprchlíka. Manželskému páru se později narodil syn. V roce 2001 stěžovatelka získala povolení k trvalému pobytu. O tři roky později zaměstnání uklízečky ztratila v důsledku svého nevhodného chování a v tomtéž roce se ona i její manžel, se kterým již několik let nežila ve společné domácnosti, rozvedli. V květnu 2004 stěžovatelka zabila svého susedku tak, že ji uškrtila a shodila ze schodů. Byla vzata do vazby a později umístěna do psychiatrického ústavu. V červenci 2005 krajský soud konstatoval, že se stěžovatelka dopustila trestného činu zabití ve stavu nepřičetnosti. Nařídil její pokračující psychiatrickou detenci a ustanovil jí opatrovníka. Stěžovatelka zůstala v ústavu do svého podmíněčného propuštění v listopadu 2011 a převezení do chráněného ústavu, přičemž i nadále pracovala v nemocniční prádelně. V červnu 2009 krajský úřad nařídil stěžovatelčino vyhoštění na základě zákona o trvalém pobytu, když poukázal na její trestní odsouzení. Konstatoval, že stěžovatelka představuje nebezpečí pro veřejnost. Její odvolání proti vyhoštění byla soudy odmítnuta a ústavní stížnost nebyla přijata k projednání v prosinci 2011.

Před ESLP stěžovatelka namítala zejména, že její vyhoštění do Pákistánu bude v rozporu s článkem 8 Úmluvy. Tvrdila, že díky příslušné terapii je její chování v rovnováze a že přerušení terapie povede ke zhoršení jejího psychického stavu. Namítala též, že její vyhoštění z Německa zkomplikuje možnost vídat se s jejím synem.

ESLP konstatoval, že stěžovatelčino vyhoštění nebude v rozporu s ustanovením článku 8. Podotkl, že syn stěžovatelky byl v současné době dospělý a pouhé citové pouto mezi dospělými členy rodiny se podle jeho názoru netěší zvláštní rodinné ochraně. Ačkoli se stěžovatelka integrovala na německém pracovním trhu, nepředložila žádné další důkazy o svém zapojení do sociálního života v zemi. Pokud šlo o zvláštní okolnosti dotýkající se jejího duševního zdraví, ESLP vyjádřil názor, že lékařská terapie byla v zásadě v dosahu i v Pákistánu a že stěžovatelka bude pobírat důchod v eurech. Judikoval, že i přesto, že bylo třeba vzít v úvahu, že stěžovatelka bude v Pákistánu nejspíš čelit složitému prostředí, možné problémy se mu nezdály tak závažné, aby mohly být považovány za překážku jejího vyhoštění.

Dne 14. září 2015 panel pěti soudců přijal žádost stěžovatelky a předal věc velkému senátu.